

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İSLÂM ÜMMETİNİN ASASININ KIRILIP KALKANININ PARÇALANDIĞI GÜN 3 MART 1924

Rasulullah (ﷺ) şöyle buyurdu: **مَنْ أَتَاكُمْ وَأَمْرُكُمْ جَمِيعٌ عَلَى رَجُلٍ وَاحِدٍ يُرِيدُ أَنْ يَشُقَّ عَصَاكُمْ أَوْ يَفْرَقَ جَمَاعَتَكُمْ فَاقْتُلُوهُ** “Siz bir adama biatta birleşmiş iken birisi gelir de asanızı kırmak veya cemaatınızı parçalamak isterse onu hemen öldürün.” (Müslim, 3443)

Görüldüğü gibi Rasulullah (ﷺ), müslümanların yani İslâm ümmetinin birliğini ve varlığını asaya benzetmiştir. Yani birlikteliğin dayanağı demektir. Bu dayanak kırılırsa ümmetin birliği dağılır, cemaati parçalanır ve varlığı ölümcül darbe alır. Çünkü ümmetin tefrikaya düşmesi gücünü kaybedip zillete ve yenilgiye düşer olması demektir. Bunu Allahu Teâla şöyle belirtmektedir:

“Birbirinizle çekişmeyin. Sonra korkuya kapılırsınız da gücünüz (devletiniz) gider. Sabredin. Muhakkak ki Allah sabredenler ile beraberdir.”

(Enfal: 46)

İslâm ümmeti cemaat varlığını ancak birlik ve beraberlik içinde koruyabilir. Ümmetin birlik ve beraberliğinin dayanağı yani asası ise Hilâfet Devleti’dir. Kendisine biat edilmiş meşru halifedir. Devlet (Halife) ortadan kalkarsa ümmetin cemaat varlığı da ortadan kalkar. Ümmetin cemaat varlığı ortadan kalkınca da ümmetin devleti-gücü elden gider. Günümüzde olduğu gibi. Korku panik içinde zelif ve yenik bir konuma düşer. İşte ümmetin bu konuma düştüğü gün, yani asasının kırıldığı gün 3 Mart 1924’dür. Hilâfet’in yıkıldığı gün... Ümmetin kara günü. Ümmetin dizlerinin çöktüğü gün. Cemaatının başının kesildiği gün. Dev vücudun ayaklar altına yığıldığı gün... Haşaratlar mesabesindeki aşağılık mahluklar olan kâfirlerin saldırılarına maruz kaldığı gün. Bu saldırılar karşısında zırhsız, kalkansız, korumasız, müdafaasız kaldığı gün.

Rasulullah (ﷺ) şöyle buyurdu: **إِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتَلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيُتَّقَى بِهِ فَإِنْ أَمَرَ بِتَقْوَى اللَّهِ وَعَدَلَ فَإِنَّ لَهُ بِذَلِكَ أَجْرًا** “**İmam bir kalkandır. Ardından savaşılır ve onunla korunulur. Eğer o Allah’a takva ile (yani Allah’ın hükümleri ile) emredip adil davranırsa onun karşılığında ona bir ecir vardır. Başka türlü davranırsa karşılığında ona günah yüklenir.**” (Buhari, 2737; Müslim, 3428; Nesei, 4125; Ahmed b. Hanbel, 10359)

Görüldüğü gibi burada da Rasulullah (ﷺ) imamı yani halifeyi kalkana benzetmiştir. Kalkan, düşmandan gelen ok, kılıç, süngü gibi saldırılar ve darbelerden koruyan bir vasıttır. Bütün bu teşbihler edebiyat için değildir. Hilâfet’in, ümmetin varlığı açısından hayati önemini vurgulamak içindir. Hilâfet’in hayati önemi günümüzde açıkça görülüyor mu?

Günümüzde müslümanlar, Rasulullah (ﷺ)’in de tasvir ettiği gibi çeşitli saldırılara maruz kalmıştır. Rasulullah (ﷺ) bunu şöyle tasvir etmiştir:

يُوشِكُ الْأَمَمُ أَنْ تَدَاعَى عَلَيْكُمْ كَمَا تَدَاعَى إِلَى الْآكَلَةِ إِلَى قَصْعَتِهَا فَقَالَ قَائِلٌ وَمِنْ قَلَّةٍ نَحْنُ يَوْمَئِذٍ قَالَ بَلْ أَنْتُمْ يَوْمَئِذٍ كَثِيرٌ وَلَكُمْ عَذَابٌ كَثِيرٌ مِنَ اللَّهِ لِيَنْزِعَ عَنْ اللَّهِ مِنْ صُدُورِ عَذَابِكُمُ الْمَهَابَةَ مِنْكُمْ وَلِيَقْذِفَنَّ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمُ الْوَهْنَ فَقَالَ قَائِلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْوَهْنُ قَالَ حُبُّ الدُّنْيَا “**Yemek yiyen obur kimselerin yemek sofrasına üşüşükleri gibi çeşitli din mensuplarının (kâfirlerin) size karşı birleşip üşüşmeleri yakındır.**” Birisi sordu: “Acaba o zaman biz sayıca az mı olacağız?” “Hayır. Bilakis siz o zaman sayıca çok olacaksınız. Fakat siz, selin sürüklediği çerçöp gibi olacaksınız. Allah düşmanlarınızın kalbinden korkunuzu çıkartacaktır. Sizin kalbinize de “vehen” atacaktır.” buyurdu. “Vehen nedir, ey Allah’ın Rasulü?” diye sorduklarında şöyle buyurdu: “**Dünya sevgisi ve ölümü kerih görmektir.**” (Ebu Davud, 3745)

Evet müslümanlar, İslâm ümmetinin günümüzdeki haline bir baksın!

- Olayların önünde sürüklenen, yönlendirilen dağınık, paramparça, çörçöp gibi değiller mi?
- Sayıları 1.5 milyar olmasına rağmen dünyanın herhangi yerindeki siyasî ve sosyal olaylarda herhangi bir mevkileri, itibarları, ağırlıkları var mı?
- Üç buçuk Yahudi, üç buçuk Ermeni ya da Rum, buldukları bölgelerde milyonlarca müslümanı aşağılamıyorlar mı?
- İslâm coğrafyasındaki şu manzaraya bir bakın!
- Türkiye’deki bir avuç dönme (Yahudi bozuntusu) laik Kemalistler,
- Mısır’da bir avuç Kiptî,
- Irak’ta bir avuç Baasçı ateist,
- Suriye’de bir avuç Nusayri,
- Cezayir’de bir avuç Fransız bozuntusu,
- İran’da bir avuç İrk ve Mezhep asabiyetçisi,
- Pakistan’da bir avuç Kadiyani.
- Endonezya’da bir avuç Nasranî... v.b.

Bu bölgelerdeki müslüman halkların başına musallat olmuş, kan kusturmuyorlar mı? Göz yaşı döktürmüyorlar mı? Müslümanları katliamlara maruz bırakmıyorlar mı? Zindanlara tıkmıyorlar mı? Ülkelerini müslüman halklara birer zillet hapishaneleri konumuna getirmiyorlar mı? Onlara geçimlerini dahi çekilmez bir dert kılmıyorlar mı? Kâfir Batı kültürünü ve hadaretini zehirli iğne vurur gibi müslümanların evlâtlarına enjekte etmiyorlar mı? Meselâ, Türkiye gibi bazı yerlerde Allah’ın dininin toplum ve devlet hayatından laiklik adına uzaklaştırılması yetmezmiş gibi müslümanların inançları

doğrultusunda giyinmeleri, ibadetleri, hatta Kur'an öğrenmeleri yasaklanmıyor mu? Müslümanlar dinlerinde fitneye düşürülüyorlar mı? Akılları, duyguları ifsat edilmiyor mu? Ahlâksızlık, kâfirlik pislikleri ile fert ve toplumları kirletilmiyor mu?

- Müslümanların ülkelerindeki servetleri çalmak için aç gözlü vahşî kâfir devletler müslümanların topraklarına üşüşüyorlar mı? İşte Körfez bölgesindeki kavga niçin yapılıyor? Müslümanların servetlerinden olan petrolün üzerine kapanmak için binlerce kilometre uzaklıklardan ABD, İngiltere ve diğer kâfir devletler silahları ile bombalarıyla füzeleriyle gelmiyorlar mı?

- Müslümanların ülkelerinde, onların servetlerini çalarken müslümanların başlarına binlerce ton bombaları yağdırmadılar mı? Ve en son Körfez Krizinde; gerekirse Hiroşima'ya atılan bombaların 15 misli daha şiddetlisi nükleer silahlar kullanabileceklerini, 100 binlerce müslümanın ölebileceğini açıklamadılar mı? Bunu da herhangi bir kaygı duymadan, utanmadan yüzüstü ifade etmiyorlar mı? Bosna'da, Kosova'da, Keşmir'de, Filistin'de, Lübnan'da ve Çeçenistan'da müslümanlar vahşî bir şekilde katledilirken ve Özbekistan ve Suriye gibi bir çok ülkede inançları ve kanaatlarından dolayı zindanlara atılırken bütün dünya devletleri ve halkları buna seyirci kalmıyorlar mı?

Bütün bu gerçek, acı ve vahim manzara müslümanların içinde düşürdükleri o iğrenç, zelil, perişan durumu sergilemiyor mu?

Üstelik **“asalarının”** kırılıp, **“kalkanlarının”** parçalanması, müslümanları dünyada bu vahim konuma düşürdüğü gibi ahirette de hüsrana düşme tehlikesi ile başbaşa bırakıyor. Zira Rasûlullah (ﷺ) şöyle buyurmuştur: **“Kim (imama-halifeye) itaattan elini çekerse, Kıyamet gününde Allah'ın huzuruna lehinde bir hüccet olmaksızın çıkacaktır. Kim boynunda bir biat olmadan ölürse cahiliyye ölümü ile ölmüş olur.”** (Müslim, 3441)

Ne acı bir durum! Ne büyük bir kayıp! Dünyada zillet, ahirette hüsrân! (Allah korusun, Allah kurtarsın) 3 Mart 1924. İşte bu, kötü neticenin kapısıdır. Müslümanların en kara günüdür. Çağdaş cahiliyye tağutî zulümetlere, kirliliklere mahkum olduğu gündür!...

Bütün bunların sebebi nedir? Bütün bu olaylar karşısında müslümanlar niçin bir varlık gösteremiyorlar? Hatta kendi mallarını, canlarını, evlatlarını, namuslarını, dinlerini koruyamıyorlar!? Düşmanları kâfirler niçin müslüman topluluklardan korkmuyorlar ve bu kadar rahat olabiliyorlar?..

Niçin?.. Niçin?.. Niçin?..

Çünkü müslümanların **“asası”** ve **“kalkanı”** kırıldı. Neden?.. Çünkü müslümanların akıl, kalp ve toplumlarında menfi değişim oldu. Allah'ın dinini gereği gibi anlayıp toplumsal yaşantıda gereği gibi uygulamada zaafiyetler göstermeye başlayınca, hayatlarından Dinlerinin hakimiyeti ve onun getirdiği izzet, kuvvet, nusret yani hayat veren unsur uzaklaştı... Böylece de **“asalarını”** ve **“kalkanlarını”** 3 Mart 1924'de kaybettiler. Paramparça olup bu perişan hale düştüler. Ne yek vücud olup ayakta durabiliyorlar, ne de aşağılık mahluklar olan kâfirlerin çeşitli iğrenç saldırılarına karşı ve başlarının belâsı aşağılık asalak yöneticilere karşı kendilerini koruyabiliyorlar. Asaları ve kalkanları kırıldı... Bu Allah'ın yasaının gereğidir. Zira Allah bu yasanı şöyle izah etti:

“Bunun sebebi şudur: Bir toplum bünyelerinde olan (İslâmî meziyetleri) değiştirmedikçe Allah o topluma vermiş olduğu nimetini değiştirici değildir. Allah çok iyi işiten pek iyi bilendir.” (Enfal: 53)

“Bir toplum, bünyesinde olanı değiştirmedikçe Allah o toplumun halini değiştirmez.” (Ra'd: 11)

Allahu Teâla'nın bu yasanı her halükârda geçerlidir. İyi halin kötüye, kötü halin iyiye değişmesinin yasanıdır. Eğer İslâm ümmeti Allah'ın kendisine vermiş olduğu izzet, kuvvet, nusret ve onların vesileleri olan asa ve kalkanını kaybetmiş ve bu duruma düşmüş ise bu, yasanın gereğidir. Bu durumdan kurtulmasının yolu da yine bu yasanın gereği olarak kendi bünyesinde müsbet yönde değişiklik yapmasıdır. Bireysel olarak zihniyet ve nefsiyetlerinde arınma yapıp İslâmî kişiliği-şahsiyeti kazanmaları gerekir. Yani küfür fikirleri anlayışları, bakışları, duyguları terk etmeleri, şer'î hükümlere ittiba edip salih amel işlemeleridir. Akıl ve kalplerinin, fikir ve duygularının merkezi Allah'ın rızası ve Ahiret hayatının saadeti olmalı, dünya sevgisi değil! Toplumsal olarak da, sosyal ilişkileri belirleyen değer ölçüleri, kanunlar, nizamlar ve kurumlar İslâmî açıdan değişmeli. Küfür kanun, nizam, değer ölçüleri, adetleri, kurumları, devletleri atılmalı, İslâmî değer ölçüleri, şer'î hükümler ve Raşidî Hilâfet Devleti'ni kurmak için çalışmalıdırlar. Bundan başka kurtuluş yolu yoktur. Çünkü İslâm ümmeti ancak İslâmî hayat ile tekrar can bulur, kendisine gelir, kalkınır. Layık olduğu izzet ve şerefine, kuvvetine, **“asasını”** ve **“kalkanına”** nail olur. Bu, ilahî yasanın gereğidir. Müslümanlar asa ve kalkanlarının kırıldığı bu kara günlerinde bu gerçeği düşünüp gereğini yapmaya yani kalkınma ve kurtuluşlarının tek yolu olan İslâmî hayatı tekrar başlatıp aleme nur ve hidayet olarak taşıyacak Raşidî Hilâfet Devleti'ni kurmak için ihlasla çalışan müslümanlara katılmaya koşmalıdırlar!.

“Ey iman edenler! Sizi size hayat verene davet ettiğinde Allah ve Rasûlüne icabet edin ve bilin ki Allah kişi ile onun kalbi arasına girer ve siz mutlaka O'nun huzurunda toplanacaksınız.” (Enfal: 24)